

Sygn. akt II K 843/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka,

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa – Śródmieście Północ Wojciecha Janiaka i Marzeny Pierścińskiej,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 listopada 2022 r., 22 listopada 2022 r. i 9 lutego 2023 r.

sprawy **E. K.**, córki W. i D. z domu M., urodzonej (...) w J.,

oskarżonej o to, że:

w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 16 października 2021 r. w W., w mieszkaniu przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą posiadała wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość substancji psychotropowej z grupy II-P z załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 274) w postaci 4-chlorometkatynonu (4-CMC) o łącznej wardze 37,50 gramów,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ;

orzeka

oskarżoną **E. K.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, który kwalifikuje jako występki z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk i na podstawie art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk skazuje ją, a na podstawie art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37b kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk zasądza od oskarżonej E. K. na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. nawiązkę w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych);

na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 października 2021 r. od godz. 00:05 do dnia 13 lutego 2022 r. do godz. 00:05 oraz na poczet kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 lutego 2022 r. od godz. 00:05 dnia 10 marca 2022 r. do godz. 14:20;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 420,00 zł (czterysta dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 843/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	E. K.	w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 16 października 2021 r. w W., w mieszkaniu przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą posiadała wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość	

		substancji psychotropowej z grupy II-P z załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 274) w postaci 4-chlorometkatynonu (4-CMC) o łącznej wardze 37,50 gramów, tj. czyn z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
E. K. zamieszkiwała wspólnie ze swoim partnerem M. W. w lokalu nr (...) przy ul. (...) w W.. W mieszkaniu tym organizowali imprezy, w trakcie których wraz z gośćmi zażywali środki odurzające, które nabywał M. W.. Zakup tych środków odbywał się też po części za pieniądze, które pożyczała M. W. E. K.	częściowo wyjaśnienia E. K.	67, 79-79v, 294v-295, 512-514	
zeznania A. K.	22v-23, 514-515		
W dniu 15 października 2021 r. po kłótni z M. W., E. K. zadzwoniła na numer 112, informując, że jej partner - M. W. mógł podciąć sobie żyły. Do miejsca ich zamieszkania skierowana	częściowo wyjaśnienia E. K.	67, 79-79v, 294v-295, 512-514	

<p>została załoga Policji, która została następnie poinformowana, że zgłaszająca została wprowadzona w błąd i że jej chłopak z niej zażartował. Mimo tej informacji funkcjonariusze udali się do tego mieszkania, a wobec faktu, że drzwi były otwarte weszli do środka. Od pracownika ochrony usłyszeli zaś, że współlokator zgłaszającej uciekł przez balkon. Zgłaszająca została następnie telefonicznie wezwana do przyjazdu do mieszkania.</p>			
<p>zeznania A. K.</p>	<p>22v-23, 514-515</p>		
<p>Po wejściu do mieszkania E. K. została poproszona o okazanie dowodu osobistego. Wówczas szukając tego dokumentu "po pokoju" dostrzegła leżącą na stole torebkę z zawartością środków odurzających , a obok niej wagę elektroniczną. W pewnym momencie sięgnęła po tę torebkę, próbując ją ukryć. Widząc wykonywany przez nią ruch ręką, funkcjonariusze Policji niezwłocznie zareagowali, pytając się do kogo należą te środki odurzające, na co E. K. przyznała, że do niej i M. W.. Potwierdziła też, że w torebce tej znajduje się 4 CMC. Pytana zaś o to, czy ma jeszcze jakieś inne środki, zaprzeczyła.</p>	<p>zeznania A. K.</p>	<p>22v-23, 514-515</p>	

korespondencja sms-owa pomiędzy M. W. a jego kolegą	278		
protokół oględzin rzeczy	21		
protokół użycia testera narkotykowego	16a-20		
W wyniku przeszukania mieszkania ujawniono nie tylko opisaną powyżej foliową torebkę, ale także torebkę w plecaku należącym do E. K., jak też ukrytą za poduszką fotela oraz w szafce w sypialni. Oprócz tego w sypialni w tej samej szafce ujawniono gotówkę w łącznej kwocie 800 zł w banknotach 100 zł i 200 zł. Ponadto w czarnym pudełku ujawniono kolejną torebkę w której znajdowała się folia aluminiowa z zawartością substancji skryształizowanej oraz 356 torebek z zapięciem strunowym w różnych rozmiarach.	protokół przeszukania mieszkania wraz ze spisem i opisem rzeczy	14-16	
protokół użycia testera narkotykowego	16a-20		
protokół oględzin rzeczy	21		
zeznania A. K.	22v-23, 514-515		
W zabezpieczonej substancji stwierdzono obecność 4-chlorometkatynonu (4-CMC). Typowa porcja 4 CMC używana w celu	opinia z zakresu badań chemicznych	143-146	

<p>odurzenia stanowi około 100 mg, w związku z czym ujawniona łączna ilość tej substancji odpowiadała około 375 porcjom.</p>			
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>E. K.</p>	<p>w nieustalonym okresie czasu, lecz nie później niż do dnia 16 października 2021 r. w W., w mieszkaniu przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą posiadała wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii znaczną ilość substancji psychotropowej z grupy II-P z załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 274) w postaci 4-chlorometkatynonu (4-CMC) o łącznej wardze 37,50 gramów</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

Brak wiedzy E. K. co do tego, że M. W. kupował w celu dalszej odsprzedaży środki odurzające,	zeznania M. W.	61-62, 85-85v, 431-432, 515-517	
Przechowywanie środków odurzających w zamkniętej skrzynce, do której dostęp miał wyłącznie M. W.	zeznania M. W.	515-517	
wyjaśnienia E. K.	512-514		
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania A. K.	Zeznania świadka były spójne, logiczne, znajdowały potwierdzenie nie tylko w dowodach z dokumentów w postaci protokołu przeszukania, ale także w protokołach użycia testerów narkotykowych, które to testy potwierdziły obecność środków odurzających. W protokole przeszukania zawarte zostało także oświadczenie E. K. co do tego, do kogo należą zabezpieczone środki, który to protokół został przez nią podpisany. Świadek opisał także w sposób spójny zachowanie oskarżonej w czasie przeprowadzanych	

		czynności w miejscu zamieszkania oskarżonej.
opinia z zakresu badań chemicznych	Opinia sporządzona przez wyspecjalizowany podmiot, wnioski końcowe poprzedzone zostały opisem przeprowadzonych czynności badawczych, które doprowadziły do sformułowania kategoriycznych wniosków	
protokół oględzin rzeczy	Dokument sporządzony przez uprawnionych do tego funkcjonariuszy Policji, nie budzący wątpliwości co do rzetelności i kompletności zawartych w nim informacji	
protokół przeszukania mieszkania wraz ze spisem i opisem rzeczy	Sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem niemających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy, nie budził wątpliwości co do autentyczności, rzetelności i kompletności zawartych w nim informacji. Współ z innymi dowodami tworzył spójną i logiczną całość wzajemnie się uzupełniającą	
protokoły użycia testera narkotykowego	Dokumenty sporządzone w ramach wykonywanych obowiązków służbowych, w pełni korespondujący	

	z wynikami badań chemicznych.		
opinia sądowo-psychiatryczna	<p>Biegli rzetelnie i wyczerpująco przedstawili wnioski co do stanu psychicznego oskarżonej w czasie popełnienia czynu w oparciu o wnikliwą analizę materiałów zgromadzonych w aktach sprawy i badanie ambulatoryjne oskarżonej. Nie były to wnioski dowolne, ani niezrozumiałe.</p> <p>Sporządzona przez specjalistów w swojej dziedzinie legitymujących się odpowiednim zakresem kompetencji, wiedzy i doświadczenia nie budziła zastrzeżeń sądu, nie była również kwestionowana przez strony procesu. Treść opinii i wnioski w niej zawarte Sąd podzielił w całości.</p>		
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	częściowo wyjaśnienia E. K.	Wyjaśnienia w części, w której zaprzeczała, że posiadała środki odurzające stanowiły jedynie przyjętą przez nią	

linię obrony. Jej wersji przeczą bowiem zeznania funkcjonariusza Policji, który zrelacjonował reakcje oskarżonej na widok leżącej torebki ze środkami odurzającymi, jej spontaniczną odpowiedź, że są to środki ich, tj. jej i M. W.. Jako nieprzekonywujące uznać należało także argumenty, że posiadanie przez nią środków odurzających, jak też jej wiedzę co do tego, miała wykluczać dużą ilość godzin, kiedy pozostawała w pracy. Twierdzenia te stoją po pierwsze w opozycji do grafiku czasu pracy dostarczonego przez pracodawcę (k. 535-536), o dołączenie którego postulowała obrona, ale także wyjaśnienia samej oskarżonej, która potwierdziła, że wspólnie z M. W. „impreszowali”, że razem kupowali sobie narkotyki,

Jako niewiarygodne ocenione zostały także twierdzenia co do tego, że narkotyki M. W. przechowywał w zamkniętej pudełku, skoro tak często udawało się - jak wyjaśniła E. K. - podbierać małe ilości, poza tym inkryminowanego wieczoru zostały one pozostawione niezamknięte na stole, co z pewnością nie miałyby miejsca, gdyby nie było to zwykłą praktyką. W przeciwnym razie albo M. W. zabezpieczyłby je w taki sam sposób, albo zabrał ze

		sobą. Żadna z tych wersji jednak nie nastąpiła.	
zeznania M. W.	Depozycje M. W. przesłuchanego jako świadek, po prawomocnym zakończeniu wobec niego postępowania karnego, w których twierdził, że przechowywał narkotyki w zamkniętej skrzynce, jak też, że E. K. miała nie wiedzieć, że on handluje nimi, obliczone były jedynie na uwolnienie oskarżonej od odpowiedzialności karnej.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	E. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje posiadanie, wbrew przepisom tej ustawy, środków odurzających lub substancji psychotropowych, statuując także typ kwalifikowany tego przestępstwa w przypadku			

znacznej ilości takich środków.

Na gruncie prawa karnego znamię czasownikowe „posiada” występuje w znaczeniu powszechnym ("mieć") i nie może być utożsamiane z posiadaniem w rozumieniu cywilnoprawnym. Winno być rozumiane jako stan polegający na faktycznym władztwie nad rzeczą, które z konstrukcją współsprawstwa nie koliduje (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 2014 r. sygn. akt III KK 88/14)

Rozbieżności w wykładni prawa, które rysowały się w przeszłości w orzecznictwie sądów apelacyjnych ale także Sądu Najwyższego, dotyczące problematyki kryminalizacji posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych związanego z ich użyciem (zażyciem) lub zamiarem użycia (zażycia) zostały rozstrzygnięte uchwałą Sądu Najwyższego składu 7 sędziów z dnia 27 stycznia 2011 r., I KZP 24/10 (OSNKW 2011/1/2). Zgodnie z zaprezentowanym w tej uchwale stanowiskiem, posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu

narkomanii jest także władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia.

Ponadto z utrwalonej linii orzecznictwa wynika, że kryterium wyznaczającym, czy dana ilość środka jest znaczna, jest to, ile osób ilością taką może się odurzyć, a dla przyjęcia realizacji tego znamienia przyjmuje się, że ilość ta musi wystarczyć do odurzenia co najmniej kilkudziesięciu osób (tak ostatnio wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 lutego 2022 r. sygn. akt II AKA 353/20)

Miarą "znaczności" może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków (zob. wyrok SA w Lublinie z 17.12.2002 r., II AKA 282/02, OSA 2003, Nr 9, poz. 94). Nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21 lutego 2018 r. V KK 309/17 wskazał, iż nie ma podstaw by uznać, że dopiero ilość narkotyku pozwalająca na jednorazowe odurzenie kilkudziesięciu tysięcy osób – jest ilością znaczną i spełnia kryterium kwalifikujące przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. "Znaczną ilość" w rozumieniu

ww. ustawy może być uznana już taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 23 lutego 2017 r. IV KK 19/17)

Znamię "znacznej ilości" środka odurzającego, czy substancji psychotropowej, ma oczywiście charakter ocenny, ustawodawca go nie zdefiniował, istotnie jednocześnie różnicując zagrożenie karne właśnie ilością środków, do których odnosi się zachowanie sprawcy. Takie rozwiązanie jest jednak uzasadnione, bowiem kryterium ilościowe stanowi jeden z elementów wpływających na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, w sposób niewątpliwy oskarżona zrealizowała znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 i 2 przywołanej powyżej ustawy.

Co się tyczy bowiem posiadania, to E. K. nie tylko korzystała ze środków odurzających nabywanych przez M. W. za jego wiedzą, dokładała

się też do ich zakupów. Miała ona również dostęp do tych środków. Jak sama przyznała, zdarzało jej się podbierać część z nich na własne potrzeby. W dniu zatrzymania posiadała także w swoim plecaku torebkę z zawartością 4-CMC.

Istotne jest również dla oceny, czy swoim zamiarem obejmowała posiadanie tych środków, jest jej reakcja na widok leżącej na stole torebki z zawartością tych środków obok wagi. Sądząc, że nie zostało to jeszcze dostrzeżone przez funkcjonariuszy Policji w czasie, gdy przybyli do mieszkania na interwencję, torebkę tę próbowała ukryć. Zapytana zaś przez jednego z nich, do kogo ona należy, spontanicznie odpowiedziała, że do niej i M. W.. Także w korespondencji sms-owej M. W. pisał ze swoim kolegą: "E. zadzwoniła po psy; I oni są w środku; Tam mieliśmy mefa" (k. 278). Zatem w spontanicznej wymianie informacji potwierdził, że środki odurzające "mieli", a nie, że on je "miał", jak twierdziła składając wyjaśnienia w toku postępowania sądowego. Powyższe w pełni koreluje zatem z zeznaniami funkcjonariusza Policji, który relacjonował wypowiedzi oskarżonej w czasie jej zatrzymania,

kiedy to nie odżegnywała się od posiadania tych środków.

Natomiast fakt podbierania niewielkich ilości tych środków na własne potrzeby oskarżonej nie stoi w sprzeczności z wnioskiem, że wspólnie te środki E. K. i M. W. posiadali. Należy bowiem zwrócić uwagę na fakt, że środki takie przedstawiają realną wartość, można je zbyć, a zatem sięganie po kryjomu po niewielkie ilości tak, aby nie zwróciło to uwagi M. W., nie świadczy o tym, że środków tych jako całości nie posiadała.

Niewątpliwie też ilość około 375 porcji, jaką zabezpieczona ilość tych środków przedstawiała, stanowiła ilość znaczną w rozumieniu art. 62 ust. 2 przywołanej powyżej ustawy.

W przypadku czynu przypisanego E. K. konieczne było także ujęcie w podstawie prawnej skazania oraz wymiaru kary i nawiązki wskazanie art. 4 § 1 kk, albowiem w dacie popełnienia tego przestępstwa obowiązywała ustawa względniejsza dla oskarżonej, nie obligująca na podstawie art. 70 ust. 4a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do orzeczenia środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego

na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 1000 złotych.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			

<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. K.			<p>Na podstawie art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 37b kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzona została oskarżonej kara 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym.</p> <p>Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się przesłankami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oceniając stopień winy oskarżonej i społecznej szkodliwości czynu, a także cele kary, które ma osiągnąć w stosunku do niej.</p> <p>Sąd baczyl, aby kara nie przekraczała stopnia winy. Wobec oskarżonej nie zachodziły żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu, bądź</p>

winę. Brak było również wątpliwości co do poczytalności oskarżonej w chwili czynu. Oskarżona jest osobą dojrzałą, potrafiącą przewidzieć skutki podejmowanych decyzji i można było wymagać od niej zachowania zgodnego z prawem.

Jako okoliczność łagodzącą, Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonej.

Jako okoliczność wpływającą na wybór rodzaju kary Sąd uwzględnił nie tylko fakt uprzedniej niekaralności, ale także stosunkowo młody wiek oskarżonej.

Sąd za karę adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości, uwzględniającą postawę i warunki życiowe oskarżonej na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, przy zastosowaniu art. 37b kk wymierzył jej karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania prac społecznie użytecznych przez okres 40 godzin miesięcznie.

Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania winna

stanowić dla oskarżonej wystarczająco przestrożę i powstrzyma ją od podejmowania w przyszłości podobnego zachowania oraz będzie kształtować w społeczeństwie przekonanie, że każde zachowanie niezgodne z prawem spotykać się będzie z nieuchronną, dolegliwą, aczkolwiek sprawiedliwą reakcją karną. Tak orzeczona kara winna skłonić oskarżoną do niepodejmowania podobnych działań w przyszłości. Jednocześnie Sąd doszedł do przekonania, że wobec braku karalności E. K. zasadnym było skorzystanie z kary mieszanej poprzez połączenie kary pozbawienia wolności z karą wolnościową, 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności. Tak orzeczone kara w w/w postaci i wymiarze zapewni prawidłową realizację zamierzonych w stosunku do oskarżonej celów, którymi jest nie tylko karanie, ale również wychowanie. Nieuchronność i odpowiednia dolegliwość tej wolnościowej kary, jaką jest ograniczenie wolności, posłuży kształtowaniu właściwej postawy skazanej, jak również pozytywnie wpłynie na odbiór orzeczeń sądowych. Wymiar kary ograniczenia wolności warunkowany jest

			<p>stopniem winy, wysokim stopniem społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa i koniecznością zapewnienia realizacji celów prewencji ogólnej i szczególnej. Tak orzeczona kara umożliwia także oskarżonej realizowanie jej zwykłej aktywności zawodowej, jak też osobistej. Nie mogła być ona natomiast niższa tak co do długości jej trwania, bądź ilości godzin koniecznych do przepracowania, gdyż byłaby wówczas wyrazem pobłażania dla tak nagannych czynów.</p>
E. K.			<p>Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk zasądzono od oskarżonej E. K. na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w W. nawiązkę w kwocie 2.000 zł (dwa tysiące złotych). Orzeczenie takiej nawiązki na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii przyczyni się do zwiększenia świadomości oskarżonej co do szkodliwości zażywania narkotyków, ich wyniszczającego wpływu na życie osób od nich uzależnionych.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
E. K.			Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczony został okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 października 2021 r. od godz. 00:05 do dnia 13 lutego 2022 r. do godz. 00:05 oraz na poczet kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13 lutego 2022 r. od godz. 00:05 dnia 10 marca 2022 r. do godz. 14:20.
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzona została od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwota 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwota 420,00 zł (czterysta dwadzieścia złotych 00/100) tytułem opłaty. Kwoty tych należności nie są na tyle wysokie, aby ich pokrycie przez oskarżoną uniemożliwiło jej zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych.</p>	
Podpis		
sędzia Justyna Koska-Janusz		